

34
2017
2018

cantata

קנטטה

הקאמרה הישראלית ירושלים
מנהל מוסיקלי: אבנר בירון

הקאמרטת הישראלית ירושלים

מייסד ומנהל מוסיקלי: אבנר בירון

חברי התזמורת

כינור ראשון	כינור שני	ויולה	צ'לו	חליל	בסון
מתן דגן*	הדס פבריקנט*	מיכאל פלסקוב*	צבי אורליאנסקי*	אסתי רופא*	מאוריציז פאז*
נטשה שר*	אדוארד רזניק*	דורון אלפרין	מרינה כץ*		קריסטיונס גריגס
כרמלה ליימן**	אומרי צח	בוריס רימר	אלכסנדר סינלניקוב**	אבוב	
יוקי אישיזאקה	ארנולד קוביליאנסקי	אדוארד שובייב	אסתר ולדֶרְס	מוקי זוהר*	קרון יער
דניס ג'רסי	מיכאל קונצביץ'			אורי מירז	אלון ראובן*
רומן יוסופוב	קרון שושני		קונטרבס		רות ורון
סופיה קירסנובה			דמיטרי רוזנצוויג*		
					טימפני
					קרון פנפימון־זהבי*

נגנים אורחים: מור לוי, שלי דנצר, קלרינט; יזהר קרשון, קונטינוואו

חברי העמותה וחברי הוועד המנהל

חברי הוועד המנהל	חברי העמותה וחברי הוועד המנהל		רוני זהבי*, יו"ר
פרופ' אורי קרשון	ניסים לוי	אילן דה פריס*	אבנר אזולאי*
פרופ' דפנה שוורץ*	משה מיכלס*	רוברט דרייק	יעקב איזנר*
ד"ר לאה שמיר־שנאן	פרופ' מנחם פיש	פרופ' משה הדני*	פרופ' רות ארנון*
ברוך שלו	אורלי פרומן*	גרשון זוהר	פרופ' שלמה בידרמן
דב שפיר	פרופ' שמואל קבילי	יהודה זיסאפל	
	רו"ח רענן קופ*	רות חשין*	
			ד"ר יורם בלשר*
			פרופ' אבי בן בסט
			רו"ח תלמה ברבשקנוולר
			פרופ' בני גיגר*
			עו"ד יאיר גרין*
			אפרת וימן גרשוני*

הצוות האדמיניסטרטיבי

מנהל כללי: עמירם שאלתיאל	מנהלת מכירות: דגן פדר
מנהל אדמיניסטרטיבי: מיכאל קונצביץ'	מכירות: מרים גרין
מפקה: ענת ריכטר	ספרן: גיא ארמון
	מנהל במה: ואלרי אקסיונוב
	יועץ משפטי: עו"ד עמי פולמן
	הנהלת חשבונות: שרית יצחקי

מחלקת מנויים: 1-700-55-2000 / בימים א'-ה' 09:00-17:00

משרד התזמורת: רח' ההגנה 13, הגבעה הצרפתית, ירושלים / טל: 02-5020502 / פקס: 02-5020504
כתובתנו באינטרנט: www.jcamerata.com / אימייל: info@jcamerata.com

התזמורת נתמכת על ידי: משרד התרבות והספורט | עיריית ירושלים, האגף לתרבות ומסתייעת בתורמים שונים.

34
2017
2018

ירושלים / המינהל הקהילתי הגבעה הצרפתית
יום ב', 8.1.18 בשעה 10:00 (קונצרט עם תהליך העבודה)
ירושלים / תיאטרון ירושלים
יום ג', 9.1.18 בשעה 20:00

סביון / בית התרבות
יום ד', 10.1.18 בשעה 20:30

תל אביב / מוזיאון תל אביב לאמנות
יום ו', 12.1.18 בשעה 13:00
מוצ"ש, 13.1.18 בשעה 20:00
יום א', 14.1.18 בשעה 20:00

כתיבת התכנייה: בני הנדל עיצוב: חגית מימון

קנטטה

אבנר בירון מנצח
אַבְמֹרְפִיָּה מְטָקְסְקִי סופרן (יוון)
רִינְהוֹלְד פְּרִידְרִיך חצוצרה (גרמניה)
מתן דגן כינור (ישראל)
מיכאל מלצר חליליות (ישראל)

• **יוהאן סבסטיאן באך** (1685-1750)
קונצ'רטו ברנדנבורגי מס' 2
בפה מז'ור רי"ב 1047

• **יוהאן סבסטיאן באך**
קונצ'רטו לכינור מס' 2 במי מז'ור רי"ב 1042

• **יוהאן סבסטיאן באך**
קנטטה "הריעו לאל בכל האומות!" רי"ב 51

הפסקה

• **גאורג פרידריך הנדל** (1685-1759)
גלוריה ("תהילה לאל במרומים")
לסופרן, לכלי קשת ולקונטינואו

• **יוהאן נפומוק הומל** (1778-1837)
קונצ'רטו לחצוצרה במי מז'ור

בשנת 2005 זכה בפרס שרת החינוך על מציאות ותרומה אמנותית רבת שנים בתחום המוסיקה בארץ, ובשנת 2013 העניק לו משרד התרבות והספורט פרס ע"ש אריק איינשטיין ליצרים שתרמו להתפתחות התרבות הישראלית לדורותיה.

באקדמיה למוסיקה בווינה ובמוצרטאום של זלצבורג. גישתו למוסיקה ולאיינטרפרטציה מושפעת מהשכלתו הרחבה במוסיקה ובמדע. כחלילן הרבה להופיע בהרכבים קאמריים וברסיטלים, וניהל כיתות אמן רבות משתתפים בארץ ומחוצה לה. כמורה וכמחנך העמיד דורות של חלילנים ושל מורים לחליל. הוא הקים בזמנו את "אנסמבל סולני הגליל", הרכב וירטואוזי שזכה להצלחה בינלאומית בזמן קצר.

אבנר בירון ניצח על התזמורת הפילהרמונית הישראלית, התזמורת הסימפונית ירושלים רשות השידור, התזמורת הסימפונית חיפה והסימפוניטה באר שבע, והוא מוזמן לנצח על תזמורות ברחבי העולם. כמו כן כיהן כמנהל המוסיקלי של פסטיבלים, ביניהם "אבו גוש" ו"ימי מוסיקה וטבע בגליל".

ב-1994 החל בירון לכהן כראש האקדמיה למוסיקה ולמחול בירושלים. בשלוש הקדנציות של כהונתו הצעיד את האקדמיה להישגים מרשימים: הוא יזם את פתיחתה של מחלקה למוסיקה מזרחית, הקים את התזמורת הקאמרית של האקדמיה ויסד את הפקולטה למוסיקה רב-תחומית. בירון נבחר לכהן כחבר הוועדה המתמדת של ארגון האקדמיות הגבוהות למוסיקה באירופה (AEC).

חדשנות ומעוף מאפיינים את המנצח והחלילן אבנר בירון, המייסד, המנהל המוסיקלי והמנצח הקבוע של הקאמרטה הישראלית ירושלים. בעבודה שיטתית, מאומצת ויצירתית הקנה לתזמורת יוקרה בארץ ובעולם, והופעותיה תחת שרביטו זוכות לשבחי הביקורת, לאמון המנויים הוותיקים ולהערכתם של המצטרפים החדשים.

העונה הזאת היא עונתה ה-34 של הקאמרטה הישראלית ירושלים. מלבד הופעותיה בארץ, הופיעה התזמורת גם באולמות מרכזיים בפריס, באמסטרדם, בברלין, בלוצרן, בבאזל, בז'נבה, במדריד, בניו יורק, בווינגטון, בלוס אנג'לס, בשיקגו, באלסקה, בבייג'ין, בשנחאי, בטביליסי, בירואן, בסידני, במלבורן ובבנגקוק.

נכסי צאן הברזל של המוסיקה הקלאסית הם כמובן עמוד התווך של רפרטואר הקאמרטה, אך מלבד יצירות מוכרות ואהובות של יוצרים בעלי שם, אבנר בירון בוחר בעבור תכנוני הרפרטואר השנתיים גם יצירות מסקרנות ונדירות מן המוסיקה העולמית שאין מרבים להשמיע באולמי הקונצרטים. כמו כן הוא מזמין בעבור התזמורת יצירות חדשות ממלחינים ישראלים.

את הקריירה המוסיקלית שלו החל אבנר בירון כחלילן בתזמורת הפילהרמונית הישראלית ובתזמורת הקאמרית הישראלית. לפני כן למד ביולוגיה באוניברסיטה העברית והשתלם בניצוח

שמו של החצוצרן הגרמני רינהולד פרידריך מתנוסס זה שנים ברשימת טובי החצוצרנים הקלאסיים בעולם. במקביל, מנהל פרידריך קריירה חינוכית מרשימה: הוא מכהן כפרופסור למוסיקה ולחצוצרה בקולג' העיר קרלסרוהה שבגרמניה, כפרופסור אורח באוניברסיטה למוסיקה ע"ש המלכה אליזבת בהירושימה שביפן ובאקדמיות המלכותיות למוסיקה של לונדון ושל ארה"ו שבדנמרק. כמו כן הוא מעביר כיתות אמן ברחבי תבל. תלמידיו מאיישים תפקידי חצוצרן ראשי בתזמורות מברלין ועד מוסקבה, מטוקיו ועד ריו דה זניירו, והגיעו למשרות פרופסורה במוסדות להוראת מוסיקה באירופה. עיקר גאוותו – כך הוא מעיד – כשנודע לו כי תלמיד או תלמידה זכו בפרס בתחרות בינלאומית.

שלושה עשורים עברו מאז זכה פרידריך עצמו בפרס בתחרות החצוצרנים של ARD, ארגון הגג של תאגידי השידור הציבוריים בגרמניה, ומאז הוא מופיע באולמי קונצרטים יוקרתיים במולדתו ובעולם. המנעד הרפרטוארי שלו משתרע מיצירות מודרניות (ברין, מקסוול דייוויס, הנצה), דרך קלאסיות רומנטיות (כגון הקונצ'רטו של הומל שבו יהיה הסולן היום), ועד ליצירות בארוקיות. בנגנו עם אנסמבלי בארוק, הוא נוטה להשתמש בחצוצרה דומה לאלה שנוגן בהן בתקופה הטרומסקלאסית.

רינהולד פרידריך משמש כחצוצרן הראשי של תזמורת פסטיבל המוסיקה של לוצרן וכמנהל האמנותי של אנסמבל כלי הנשיפה שלו מאז ייסוד הפסטיבל ב-2003.

בין הגופים המוסיקליים שניגן עמם: תזמורת הקונצרטחבאו המלכותית באמסטרדם, סימפונית ה-BBC בלונדון, פילהרמונית בית השידור הצרפתי בפריס, הפילהרמונית הסלובנית בליובליאנה, "הסימפונית הגרמנית" בברלין, האנסמבלים "סולני הבארוק" בברלין ו"לה סטג'ונה" בפרנקפורט, התזמורות הקאמריות של וינה, באזל ופריס, התזמורות הסימפוניות של וינה ושל במברג, התזמורת הסימפונית הלאומית של דנמרק, הסימפונית של טייוואן, וכן כל תזמורות ARD. בין המנצחים שפרידריך ניגן תחת שרביטיהם: קלאודיו אבדו, פטר אטוש, סמיון ביצ'קוב, רינהרד גבל, כריסטופר הוגווד, פיליפ הרוחה, מרטין הלצ'ק, קריסטיאן ונמה ירו, סר נוויל מרינר, אליהו ענבל, דניס ראסל דייוויס וסר אנדרש שיף.

חושבים מוסיקה 3 / רק לרקוד

אנדרס מוסטון מנצח
מקהלת הבנות אֶלְרֶהֶן (אסטוניה)

יצירות מאת גֶסטולְדִי, לולי, בטהובן, דבוז'אק, פורה,
שוסטקוביץ' ועוד, וריקודי עם אסטוניים בעיבוד למקהלה
ולתזמורת.

ירושלים: תיאטרון ירושלים, אולם הנרי קראון

יום ו', 16.2.18 בשעה 11:00

פתח תקווה: היכל התרבות

יום א', 18.2.18 בשעה 20:00

תל אביב: מוזיאון תל אביב לאמנות, אולם אסיא

יום ו', 23.2.18 בשעה 11:00

רחובות: מכון ויצמן למדע, אולם ויקס

מוצ"ש, 24.2.18 בשעה 20:00

סטאבט מאטר

פול גודווין מנצח (בריטניה)
קרן מוצרי סופרן (ישראל)
רופרט אַנְטִיקֶנְפּ קונטרה-טנור (בריטניה)

קורלי / קונצ'רטו גרוסו מס' 3 אופ' 6 בדו מינור

דומניקו סקרלטי / סלֶבָה רֶגִינָה

מוצרט / אֶקְזוּלְטָה יוֹבִילִיָה

פרגולזי / סטאבט מאטר

תל אביב: מוזיאון תל אביב לאמנות

מוצ"ש, 3.2.18 בשעה 20:00

יום א', 4.2.18 בשעה 20:00

יום ו', 9.2.18 בשעה 13:00

ירושלים: תיאטרון ירושלים

יום ג', 6.2.18 בשעה 20:00

סביון: בית התרבות

יום ה', 8.2.18 בשעה 20:30

כרונה של אבמורפייה מטקסקי נתגלה במקלה הילדים בעיר הולדתה, אתונה. משעודדה מוריה בקונסרבטוריון הממלכתי האתונאי להתפתח בחו"ל, נרשמה למוצ'רטאום בזלצבורג, ושם השלימה - בהצטיינות יתרה - תואר שני בלימודי אופרה ומוסיקה לתיאטרון. ב-2004 היו בידיה דיפלומת תום לימודים ועיטור לילי להמן של קרן מוצרט הבינלאומית, בעבור גילום סוזנה בנישואי פיגארו. ב-2010 העפילה לגמר תחרות השירה הבינלאומית "קולות גדולים" בזלצבורג.

מסיום לימודיה ועד 2010 הייתה חלק מצוות תיאטר מג'בורג בגרמניה, וב-2013 הצטרפה לאופרת ליבק, שם גילמה בין השאר את אדינה בשיקוי האהבה של דוניצטי, טיטניה במלכת הפיות של פרסל, ג'נברה באריודנטה של הנדל, מרצלינה בפידליו של בטהובן וקורנינה בהמסע לריימס של רוסיני. ב-2016 זכתה לשבחי הביקורת והקהל על גילום יוליה בבני קפולט ובני מונטגיו של בליני.

בין התפקידים הקונצרטיים של אבמורפייה מטקסקי: שני הפסיונים של באך והמגניפיקט ומיסת חג המולד שלו, משיח של הנדל, בריאת העולם, מיסת נלסון ומיסה ברוויס של היידן, הרקוויאם ואקזולטטה יובילטה של מוצרט, סטאבט מאטר של פרגולזי ומיסה חגיגית קטנה מאת רוסיני. זאת הופעתה הראשונה עם הקאמרה הישראלית ירושלים.

מתן דגן הוא כנר ראשון בקאמרה הישראלית ירושלים זו העונה החמישית. בצעירותו למד אצל נאוה מילוא, אורה שירן ואירנה סבטלובה, ובמהלך שירותו בצה"ל היה מוסיקאי מצטיין. בעת לימודיו בבית הספר הגבוה לאמנויות בברלין, הודרך בין היתר בידי מאסטרו אילן גרוניך. את לימודיו לקראת התואר הראשון, בתמיכת קרן התרבות אמריקה ישראל, השלים בהצטיינות.

בעשור שבין 2002-2012 שימש מתן דגן כנר מוביל וסולן בתזמורת Kammerakademie Potsdam ובאנסמבל אוריוול בברלין. בעת שהותו בגרמניה הופיע כנגן אורח עם הפילהרמונית הקאמרית הגרמנית בברמן ועם אנסמבל רזוננס בהמבורג, והקליט מוסיקה קאמרית לטלוויזיה ולרדיו. דגן מופיע גם כנגן כינור בארוק. בין השאר שימש כנר אורח באנסמבל סולני באך ובאנסמבל הבארוק האיטלקי Il Pomo d'Oro.

בשנים האחרונות החזיר מתן דגן את מרכז הכובד של פעילותו לישראל: בשנים 2007-2012, לפני הצטרפותו לקאמרה, כיהן ככנר ראשי באנסמבל סולני תל אביב וכנגן אורח ב"פרוייקט הקאמרי הישראלי" ובאנסמבל מיתר. לא מכבר יצא בחברת "קפריציו" תקליטור בנגינתו עם חברי "אנסמבל שרידן" הגרמני, ובו הקלטות בכורה עולמיות של רביעיות מאת קרל צ'רני, בן זמנם של בטהובן והומל.

[אלגרו] / אנדנטה / אלגרו אסאי

רש לפעמים שרירות, אפילו אירוניה, בהשתרשותו של שם. "הקונצ'רטי הברנדנבורגיים" הוא שם כזה. ביוגרף מאוחר* העניק אותו לאסופת שישה קונצ'רטי של באך, מיצירותיו המושמעות והאהובות ביותר, ומיד נבין כי המרקוז מברנדנבורג, שעל שמו קרא להם אותו ביוגרף, היה לא רק בעל תפקיד שולי בהיווצרותם, אלא גם עלול היה בהחלט להביא להיעלמותם.

הסיפור די מוכר: בשנת 1719 ביקש ליאופולד, נסיך אַנְהַלְט־קֶתֶן, מן הקפלמייסטר הצעיר שלו, י.ס. באך, לנסוע לברלין, לרכוש צ'מבלו חדש בעבור התזמורת המשובחת של נסיכותו הקטנה. השהות בברלין השיגה את מטרתה, והייתה לה גם תוצאה נלווית: במהלכה פגש באך את המרקוז לודוויג־כריסטיאן פון בְּרַנְדֶנְבּוּרְג־שְׁבֵדְט, וזה התפעל מנגינתו וביקש להתוודע ליצירותיו. באך הוחמא ולא שכח. כעבור שנתיים הגיעה אל חצר ברנדנבורג איגרת, ובה באך כותב בהצטנעות מופרזת ובצרפתית גמלונית שתחבירה גרמני: "כיוון שלפני שנים מספר נתמזל מזלי וצוֹיִתִי ע"י הוד רוממותו להשמיע לו מעט מְנִינְתִי... וכיוון שהוד רוממותו רווה נחת מן הכישרונות המוסיקליים הדלים שהעניק לי האל שבמרומים, הואיל הוד רוממותו, בשעת פרידתנו, לפקוד עלי לשגר לו כמה קטעים מיצירתי. הנה, אפוא, אני שולח לו בזה שישה קונצ'רטי לכמה וכמה כלים".

ב-1721 נשלח המכתב הזה, והעולם לא ידע. חלפו 128 (!) שנים עד שנתגלו המכתב והקונצ'רטי. בשנת 1849 מצאם המוסיקולוג הגרמני זיגפריד דֶהֶן בארכיון ברנדנבורגאי גדול, ושנה אחר כך, במלאת מאה שנה למות באך, הוצאו התווים לאור. מתברר כי עם מות המרקוז, ב-1734, נמכרו היצירות בפרוטות (24 גְרוֹשֶׁן) עם כל שאר עזבונו. רוכשי כתבי היד אף העידו כי התווים נראו צחים כביום כתיבתם, וקרוב לוודאי שלא בוצעו כלל בחצר המרקוז**. כמו כן אין תיעוד כי באך תוגמל או זכה למכתב תודה.

בין אוהבי המוסיקה עוררה התגלית סנסציית־פתע ועניין מתמשך. עם פרסומם נבחנו הקונצ'רטי לאורך, לרוחב ולעומק, וההתפעמות נבעה לא רק מיופיים, אלא גם מכך שכל אחד משבעה עשר הכלים שעמדו לרשות באך באנסמבל אנהלט־קֶתֶן זכה לתפקיד סולני, ולכל קונצ'רטו יוֹחַד תזמור משלו. למשל, בקונצ'רטו מס' 3, שהשמענו לפני כשנה, משובצים שלושה כנרים, שלושה ויולנים ושלושה צ'לנים, המשמשים פעם סולנים ופעם "רִיפִינֹו" (תזמורת) זה לזה. על נשפנים ויתר שם באך מכל וכל.

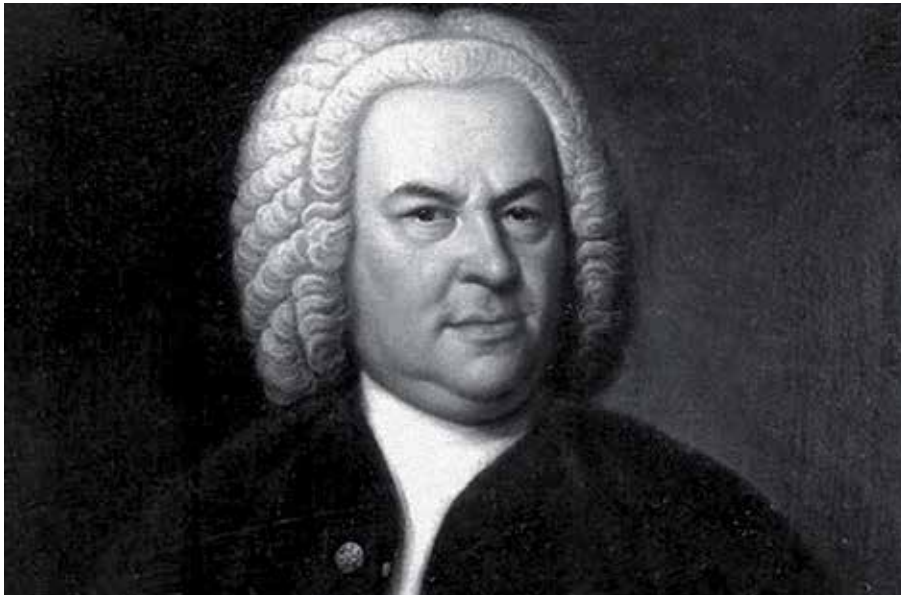
כאן, בקונצ'רטו מס' 2, התזמור הוא זה: בין ארבעת סולניו, שלושה הם כלי נשיפה - חצוצרה, אבוב וחלילית - ולצדם כינור. כלי קשת גבוהי צליל וכלי קונטינאו נמוכי־צליל הם "הרִיפִינֹו". כלי הסולו פוצחים ברינה, ובאך כאילו נשמע אומר: "הם שונים ויזמרו יחדיו! הם הפכים ובכל זאת יישמעו כשווים!"

בפרק א', בלי צרמוניות והכנות, החצוצרה תוקפת בתרועה חגיגית ורמה (זאת חצוצרת "קלרינו" גבוהת־צליל במיוחד), ומידיה נוטלים את מנגינתה האחרים, "להראות שגם הם יכולים". אך מעניין - התרועה החגיגית והרמה של החצוצרה נשמעת אחרת "בפני" האחרים: וכשהכינור נוטל אותה, היא נשמעת כמו עמלנית, תזזיתית ונוגה, האבוב משורר אותה בסחרור וירטואוזי, והחלילית במעין רוגע כפרי. קשתני הריפיינו מגבים את רביעיית "המשוחחים" בהמהומי הסכמה ובדיחות.

בפרק ב' הכללים משתנים: האנדנטה הנוגה והלירי מסור אך ורק לכינור, לאבוב ולחלילית, המְלוּוִים בבסו קונטינאו. החצוצרה שותקת, אוספת כוח. והאוזן מקבלת אריה המתנגנת בטקסטורות שגרתיות בהרבה בהשוואה לפרק הפותח.

ואז **פרק ג'** מופיע, ועמו הקלרינו ותרועתו. וכיוון שבפרק סיום מדובר, המתח בין ארבעת הסולנים הלא סבירים נראה כנפתר. החצוצרה גייסה את חבריה להלך עמה בנתיבותיה, במהלך מסכם, חגיגי, בלי תוגה ובלי רוגע כפרי.

*פיליפ סְפִיטָה בביוגרפיית באך שיצאה לאור ב-1873.
**הדעה הרווחת היא שלא יכלו להתבצע שם, גם לו רצה בזאת המרקוז, כי בחצר ברנדנבורג לא היו נגנים טובים דיים לשם כך.

[אלגרו] / אדג'ו / אלגרו אסאי

שלושה קונצ'רטי לכינור בלבד שרדו בעזבונו של באך, והקונצ'רטו במי מז'ור הוא אחד מהם. החוקרים בטוחים כי באך הלחין עוד קונצ'רטי לכינור, ואלה אבדו. מה שאין יודעים הוא מתי הולחן הקונצ'רטו הזה - האם עדיין בתקופת ויימאר, בתקופת אֶנְהַלְטֶקְטֶן, או שמא כבר בלייפציג, כחלק מן הקומפוזיציות החילוניות שהכין באך לשם השמעה בקפה צימרמן. מה שידוע הוא שהקונצ'רטו הולחן אי שם בין סוף העשור השני לבין העשור השלישי של המאה ה-18, בהיות באך כבן שלושים עד ארבעים.

באך היה גדול נגני המקלדת של זמנו, אך גם כנר מצוין. אין סיבה לפקפק בדברי קרל פיליפ עמנואל באך, הכותב על אביו: "בטרם הזקין, הייתה נגינת הכינור שלו מבריקה. הוא הכיר היטב את יכולות כלי הקשת".

הקונצ'רטו תלת-פרקי: מהיראטימהיר. טמפו **הפרק הראשון** אינו מצוין, אך נוהגים לנגנו אלגרו. אורכו כמחצית ממשך הקונצ'רטו, והוא כתוב בתבנית ABA שלווה אקורדים נחרצים פותחים את תבנית ה-A, והשלשה הזאת שבה והולמת כמעין מנטרה במהלך "השיח" הערני בין הסולן לאנסמבל. תבנית B מופיעה אז, ובה לא רק מודולציות אל עבר שתי אפיזודות מינוריות מהורהרות, אלא גם אדג'ו אטי, המשמש מעין קדנצה לסולן. לבסוף תבנית A חוזרת, ועמה השלשה הנחרצת וההולמת.

הפרק השני, אדג'ו בסולם האפל דודיאז מינור, מתחיל בפעימות לב חזרתיות ועיקשות של הבסים, בטרם הסולן פוצח על רקען בשיר מלא מתח, עצבות וקדרות.

הפרק השלישי הוא רונדו נמרץ, שבו פינג' פונג הרפליקות בין האנסמבל לבין הסולן עליז ותזזיתי כפי שהוא מובנה: 16 תיבות לטוטי, 16 תיבות לסולן, כך ארבע פעמים, ובפעם החמישית - הסולן זוכה ל"בונוס": לאורך 32 תיבות הוא מושך את משיכותיו המאיצות והולכות, בטרם האנסמבל מסיים.

מצג הווירטואוזיות של הסולן מתאפשר כמובן בזכות באך, אך באופן פרדוקסאלי גם למרותו, כי בניגוד לקונצ'רטי הקלאסיים והרומנטיים, הקונצ'רטו הבארוקי לא נועד להציג את היכולות המדהימות של הסולן,

אלא היצירה נתפסת כאמירה תזמורתית, שבה הכנר הראשי מתכבד, כחלק ממנה, להשמיע קטעי סולו ממושכים (וקשים).

באך למד הרבה מן מהקונצ'רטו האיטלקי שויואלדי מייצגו, אך מבקרים אוהבים להפליג בשבחי השכלולים שהכניס בדגם האיטלקי. מילון גרוב כותב: "הקונצ'רטי לכינור סולו ולתזמורת (רי"ב 1041 ו-1042) והקונצ'רטו לשני כינורות ולתזמורת (רי"ב 1043) עשויים על פי מודל ויואלדי, אך הם עולים על המקור, בעיקר במורכבותם ההרמונית". ואילו המוסיקולוג לוֹתֶר הופמן אֶרְבֶּרְכְּט מאוניברסיטת גתה כותב: "בקונצ'רטי של באך הודגש האקורד (הן במשמעות המוסיקלית והן במובן של "שיתוף פעולה") על פני הניגוד, ובכך השיגה הקומפוזיציה של באך אחדות שלמה".

את המילה *Jauchzet, הפותחת את הקנטטה הזאת, ראוי לתרגם בשלוש מילים: "צעקו מתוך התלהבות". נכון, המילה "הריעו", שנקטנו בתרגום, שגורה במזמורי תהילים ומביעה קריאות הלל, אך Jauchzet היא צעקה חדה, מאבדת עשתונות. וזה בדיוק מה שהמוסיקה מבטאה בפתיחה ובסיום: החצוצרה צועקת והסופרן מיתמר עד לדו הגבוה ביותר. דומה שהצעקה הבראשיתית שבטקסט היא שהכתיבה לבאך את השימוש בקול הנשי הגבוה ובחצוצרה הבארוקית גבוהה הצליל, כי - יש לומר - לזיווג הזה אין אח ורע בקנטטות הכנסייתיות האחרות של באך.

ואולי, בעצם, היה המהלך הפוך: בידי באך הייתה קנטטת סופרן חצוצרה, וברצותו לשלבה בכנסייה, חיפש לה טקסט הולם. רעיון כזה הציעו - בנפרד - החוקרים כריסטוף וולף וקלאוס הופמן, הטוענים כי וירטואוזיות עילאית נדרשת מן הסופרן ומן החצוצרן כאחד, וכי יש לחפש מקום שבו השילוב סופרן חצוצרה היה פופולארי. אולי שם נולדה הקנטטה ומשם אומצה לכנסייה. והיכן יש מקום כזה? הופמן אומר: חצר הדוכס כריטיאן מזקסה־זיסנפֿלס, בה היה באך בן־בית וקפלמייסטר של כבוד. הקנטטה נכתבה ככל הנראה - כך הופמן - כמתנת יום הולדת לדוכס כריטיאן, שלמענו הלחין עוד קנטטות.

קרייג סמית', פרשן המוסיקה המנוח של כנסיית "עמנואל" בבוסטון, הרחיק לכת עוד יותר, בדברו על "אנומליה" בקנטטה 51: רק נערים - הוא מזכיר - הורשו לשיר את תפקידי הסופרן בכנסיית תומס הקדוש

בלייפציג, "והיצירה כה קשה לילד, עד כי חייבים להניח שהולחנה לשם אירוע פרטי חילוני כלשהו, שבו המבצע היה לא נער, כי אם סופרן־אישה, אולי אנה־מגדלנה באך". פרט שסמית' איננו מעלה, אך אולי הוא רלוונטי בכל זאת, הוא שאת אותה אנה־מגדלנה, זמרת הסופרן המשובחת, שנשא באך לאישה באַנְהַלְט־קֶן ב-1721, הכיר באך בחצר הדוכס מוֹיְסֶנְפֿלְס, שם גדלה והתחנכה כבתו של... חצוצרן התזמורת.

עם כל סבירותן של ההשערות האלה, ניצמדנא למתועד: ב-17 בספטמבר 1730, ביום הראשון ה-15 לאחר חג השילוש הקדוש, הושמעה הקנטטה בכנסיית תומס בלייפציג. באך הקפיד שלא להגביל את שימושה למועד זה או אחר. על הפרטיטורה רשם "ולכל עת" ("et in ogni tempo").

אין יודעים מי חיבר את הטקסט שבחר באך למען יצירתו. מן התוכן ברור שהכותב ביקש השראה מספרי פאולוס ומְתִי בברית החדשה ומספרי תהילים ואיכה בברית הישנה. הכוראל, שאף בו השפעת תהילים ניכרת, הוא פרי עטו של הרפורמטור הלוטרני יוהאן גֶרְ (אוֹמְן), בן המאה ה-16.

שני הסולנים, הקולי והכלי, מזווגים בשני פרקי הקצה. שם הם מזמרים באוניסונו מסתלסל או משלימים זה את זה, או מחקים זה את זה, או אצים בפוגטו פזיז. בנוסף לסופרן ולחצוצרה, התזמור כולל כינורות ראשונים ושניים, ויולות ובסו קונטינואו.

הפרק הראשון, אריה בדו מז'ור, הוא מפגן בְרוֹןְהַ קולור־טוֹרְהַ, אך עוד לפני

שהזמרת פוצחת בשירה, מגניתה מודגמת על ידי ה"חצוצרה־קולור־טוֹרְהַ", אם אפשר לומר כך. האנסמבל כולו מלווה.

הפרק השני, רצ'יטיבי בלה מינור, הוא תפילה חרישית, מנוגדת בתכלית להמולת פרק א'. בתחילה הסופרן מלווה בקונטינואו ובכלי הקשת, ובסוף, במקום שבה הזמרת מחקה בסלסוליה הקצביים את "הפה העילג" ואת "השבח הדל", כלי הקשת משתתקים, ורק הקונטינואו מלווה.

הקונטינואו נותר המלווה היחיד גם **בפרק השלישי**, אריה בלה מינור. אוֹסְטֵינְטו חזרתי נמוך־צליל עומד לצד הזמרת, העולה מעלה, מעלה, להגיע אל אותו אֶל רם, שלו היא מבטיחה כי ילדיו אנו.

בפרק הרביעי סולם הדו מז'ור חוזר, ועמו כלי הקשת גבוהי הצליל, בדואט מרהיב, מלווים את הזמרת ב"כוראל פנטסיה", כנהוג לעתים אצל באך ואצל כמה מקודמיו ובני דורו.

הפרק החמישי, פינאלה בדו מז'ור, נמזג ישירות מהכוראל. החצוצרה שָׁבָה להתנוצץ לצד הסופרן כבתחילה, והכל מריעים בצוותא ובפוגה מילה אחת: "הללויה".

*המילה נהגית יֶאוֹכְפֶט, צליל אונומטופאי המדמה צעקה אקסטטית.

כוראל סופרן

שְׁבַחִים נִשְׂא בְּלוֹשׁוֹנֵנוּ
 לְאֵב, לְבָן וְלָרוּחַ!
 יְרֵבָה נָא הָאֵל בְּקִרְבָּנוּ
 אֶת שְׁבַחֲסֵדוֹ הַבְּטִיחַ,
 וְכָר נֶאֱמִין בּוֹ תְּמִיד,
 נְבַטַח בּוֹ בְּכֹל מְאוֹדֵנוּ,
 עָלֵינוּ תִקְוֹתֵנוּ נִשְׁתִּית,
 כְּדֵי שְׁרוּחֵנוּ, לְבוֹתֵינוּ,
 יִדְבְּקוּ בּוֹ בְּמֵלֹא הָאוֹן.
 עַל כֵּן נִשְׁיָרָה עִתָּהּ בְּפִינוּ:
 אָמֵן, כֵּן יְהִי רְצוֹן,
 כִּי נִימִי לְבוֹתֵינוּ יֶאֱמִינוּ.

אריה סופרן

הללויה!

Choral S

Violino I/II, Continuo
 Sei Lob und Preis mit Ehren
 Gott Vater, Sohn, Heiligem Geist!
 Der woll in uns vermehren
 Was er uns aus Gnaden verheißt,
 Dass wir ihm fest vertrauen,
 Gänzlich uns lass'n auf ihn,
 Von Herzen auf ihn bauen,
 Dass uns'r Herz, Mut und Sinn
 Ihm festiglich anhangen.
 Drauf singen wir zur Stund:
 Amen, wir werdn's erlangen,
 Glaub'n wir aus Herzensgrund.

Aria S

Tromba, Violino I/II, Viola, Continuo
 Alleluja!

אריה סופרן

הָרִיעוּ לְאֵל בְּכֹל הָאָמוֹת!
 יִשְׁיֵרוּ בְּנֵי־רוֹם וְדַרְי הָעוֹלָם
 וְכֹל בְּרוּאֵי־אֵל, יִצְוִיּוּ כָלֵם
 כְּבוֹדוֹ בְּרַב תְּשַׁבְּחוּת!
 גַּם אָנוּ נִרְצָה עִתָּהּ לְאֵלֵהֵינוּ
 קִרְבָּן לְהִקְרִיב, לְשִׂאת מִנְחוֹת,
 שְׂכָן עַל הַצֶּלֶב וּבְכֹל יְסוּרֵינוּ
 בְּחֵר לְצַדִּינוּ תְּמִיד לְעַמֵּד.

רציטטיב סופרן

אֶל הַהֵיכָל נִשְׂא תְּפִלָּה,
 שְׁבוּ כְּבוֹד־הָאֵל מוֹלָךְ,
 וּבְחִסְדֵי־מְרוֹם
 מִתְחַדְּשִׁים בְּכֹל יוֹם
 אוֹתֵנוּ הוּא מְבָרֵךְ.
 עַל כָּל מַעֲשָׂיו
 תוֹדָה וַתְּהַלָּה!
 יִמְלֹל־נָא הַפֶּה [פִּי],
 גַּם־אִם עֲלֵי, פְּלֹאֲיוֹ,
 הֵן גַּם שְׁבַח דָּל
 יִשְׂא חֵן לְפָנָיו.

אריה סופרן

אֵל רֵם, נָא חַדֵּשׁ חֲסֵדֶיךָ
 מֵעִתָּה בְּכֹל יוֹם, בְּכֹל עֵת,
 רַחוּם, בְּעֵינֶיךָ הַבֵּט
 עַל בְּנֶיךָ, עַל אוֹהֲבֶיךָ.
 בְּאִמּוֹנֵתֵנוּ אָנוּ מְרִאִים:
 לְהִיּוֹת בְּנֶיךָ נְהִיָּה רְאוּיִים.

Aria S

Tromba, Violino I/II, Viola, Continuo
 Jauchzet Gott in allen Landen!
 Was der Himmel und die Welt
 An Geschöpfen in sich hält,
 Müssen dessen Ruhm erhöhen!
 Und wir wollen unserm Gott
 Gleichfalls itzt ein Opfer bringen,
 Dass er uns in Kreuz und Not
 Allezeit hat beigestanden.

Recitativo S

Violino I/II, Viola, Continuo
 Wir beten zu dem Tempel an,
 Da Gottes Ehre wohnt,
 Da dessen Treu,
 So täglich neu,
 Mit lauter Segen lohnet.
 Wir preisen,
 Was er an uns hat getan!
 Muß gleich der [mein] schwache[r]
 Mund von seinen Wundern lallen,
 So kann ein schlechtes
 Lob ihm dennoch wohlgefallen.

Aria S

Continuo
 Höchster, mache deine Güte
 Ferner alle Morgen neu.
 So soll vor die Vätertreu
 Auch ein dankbares Gemüte
 Durch ein frommes Leben weisen,
 Dass wir deine Kinder heißen.

באביב 2001 שפשופו ידיהם בהנאה מפיקי שני פסטיבלים בשתי מכורותיו של הנדל: בכורה שלא הייתה כמותה עמדה להיערך במשמרתם. זה עתה הוכח, כי פרק "גלוריה" עתיק שלא היה ברור מי הלחינו, שייך בסבירות גבוהה לקורפוס יצירות הנדל. במהירות הבזק שובצה "המצייאה": בחודש מאי בפסטיבל הנדל אנגלי, בעיירה הנטינגדון שבמחוז קיימברידג', ובחודש יוני, בפסטיבל הנדל הוותיק בגטינגן שבגרמניה.

הפרופסור הגרמני הנס יואכים מרקס, יושב ראש אגודת הנדל בארצו, האיש שגילה את התווים, הכריז בסיפוק רב: "אירוע מבורך כזה עשוי לפקוד חוקר פעם בחיים. המוסיקה עזת ביטוי ורבת אפקטים". ואילו הפרופסור האנגלי קרטיס פרייס, מנהל האקדמיה המלכותית למוסיקה של לונדון, שבספרייה של מוסדו נתגלה כתב היד, הצליח אך בקושי לנווט בין השמחה

המקצועית לבין מפח הנפש האישי: "זה גילוי מרגש!", הכריז, "בלי ספק - הנדל, אם כי מביך במקצת שגילוי כה חשוב נעשה תחת אפי ממשו!"

הפרטיטורה הצליחה להסתתר מן העין בגין העובדה שאין היא בכתב ידו של הנדל ואין היא נושאת את חתימתו. מרקס מצא כרוכה באוגדן שהשתייך לפניו לווייליאם סווג', זמר ששר תחת שרביטו של הנדל, ואחרי גלגולים נמסר ב-1837 לספרייה שבה נתגלה. כשעבר מרקס על אוגדנו של סווג', מצא את הדוקומנט צרור בין אריות הנדל. כל שעמד לפניו עתה היה האתגר להוכיח כי גם פרק המיסה הזה יצא תחת ידי הנדל.

בהקדמה לפרטיטורה המודפסת, מרקס מסביר: "ידוע כי הנדל נהג לשוב ולהשתמש בחומרים קיימים, שלו ועל אחרים. במקרה של פרק הגלוריה ניתן

לזהות בו כמה 'ציטוטים', כולם מיצירות כנסייתיות שהלחין ברומא בשנים 1707/8". אחרי שמרקס מראה כי שתי פסקאות מן **הגלוריה** זהות כמעט לחלוטין לשתי פסקאות מוכרות של הנדל מאותה תקופה, הוא ממשיך וסוקר עוד יצירות שהלחין בזמן ההוא. הוא מראה שיש ביניהן שלוש יצירות דתיות, כתובות כולן להרכב הלא שיגרתי של סופרן קולורטורה, שני כינורות (בלא ויולה) וקונטינואו. והלא גם **הגלוריה** מתוזמרת כך; אין אפוא ספק כי כל הארבע הושרו באותו רצף חגיגות ביוני 1707.

ואישוש נוסף: **הגלוריה** דורשת מן הסופרן מנעד קולי רחב ולוליינות של ממש בסלסוליה. כיוון שידוע שאת שלוש היצירות הדתיות המוכרות שרה ברומא מרגריטה דורסטנט, מהסולניות שהנדל ביקר, מרקס מסיק: "רק וירטואוזית כמו דורסטנטי יכלה לבצע את פרק המיסה הזה".

1. תְהִלָּה לְאֵל בְּמַרְוּמִים
2. וְשָׁלוֹם עָלֵי אֲדָמוֹת לְבָנֵי אָדָם בְּעֵלֵי רְצוֹן טוֹב.
3. נְהַלְלֵהָ, נְבָרְכֵהָ, נַעֲרִיצֵהָ, נֶאֱדִירֶהָ.
תּוֹדוֹת נְבִיעַ לָהּ בְּעֵבֹר רוּם כְּבוֹדָהּ,
4. אֲדוֹנֵנוּ אֱלֹהִים, מֶלֶךְ הַרְקִיעִים, אֶל־אֵב כְּלִי־כּוֹל.
אֲדוֹנֵנוּ הַבֵּן, יְלֹד יְחִיד, יְשׁוּעַ הַמְּשׁוּחַ,
אֲדוֹנֵנוּ אֱלֹהִים, שֶׁה אֱלֹה, בֶּן הָאֵב,
5. שֶׁנִּשְׁלַחְתָּ אֶת חַטָּאי הָעוֹלָם, רַחֵם עָלֵינוּ;
שֶׁנִּשְׁלַחְתָּ אֶת חַטָּאי הָעוֹלָם, קַבְּלֵנָא אֶת תְּחִנָּתֵנוּ.
הַיּוֹשֵׁב לְיְמֵין הָאֵב, רַחֵם עָלֵינוּ.
6. כִּי אַתָּה לְבַדְּךָ קָדוֹשׁ, אַתָּה לְבַדְּךָ אֲדוֹן,
אַתָּה לְבַדְּךָ הָרֵם בְּיוֹתֵר, יְשׁוּעַ הַמְּשׁוּחַ, עִם רוּחַ הַקֹּדֶשׁ
בְּתִהְלֵת הָאֵל־הָאֵב. אָמֵן.

1. Glória in excelsis Deo
2. Et in terra pax hominibus bonae voluntátis.
3. Laudámus te, benedicimus te, adorámus te, glorificámus te,
Grátias ágimus tibi propter magnam glóriam tuam,
4. Dómine Deus, Rex cæléstis, deus Pater omnípotens.
Dómine Fili Unigénite, Iesu Christe,
Dómine Deus, Agnus Dei, Fílius Patris,
5. Qui tollis peccáta mundi, miserére nobis;
Qui tollis peccáta mundi, súscipe deprecatiónem nostram.
Qui sedes ad dexteram Patris, miserére nobis.
6. Quóniam tu solus Sanctus, tu solus Dóminus,
Tu solus Altíssimus, Iesu Christe, cum Sancto Spírítu
In glória Dei Patris. Amen.

אלגרו קון ספיריטו / אנדנטה / רונדו

מניין צומחת התחושה שהשם יוהאן נפֿומוק הוּמל זקוק לניקוד? הוא הלא נחשב בילדותו ילד פלא כמוצרט, ובבגרותו עליו פסנתרני כבטהובן! כשהכיר מוצרט את הוּמל בן השמונה, התפעל עד כדי כך, שהפך את הנער לבן ביתו למשך שנתיים ולימד אותו חנימ. אואז נטל יוהאנס הוּמל, האב, את בנו יאן - ממש כלאופולד מוצרט בזמנו את וולפֿרל - למסע קונצרטים חובק אירופה, ובו הוצגו יכולות הילד. בשוּבם מן המסע, זכה הוּמל ללמוד אצל גדולי הדור - אַלְבֶּרְכְטֶסְבֶּרְגֶּר, סליירי והיידן. לימים ירש את מקומו של היידן כקפּלמייסטר של הרוזן אסטרהאזי, ומשסיים את שבע שנותיו שם, היה לקפּלמייסטר בשטוטגרט ובוויימאר, שם היה למורה לפסנתר של הקיסרית לעתיד אאוגוסטה.

כשהחלה יוקרת בטהובן לזהור בשמי וינה, היה הוּמל אחד ממתחריו, ולא רק כפסנתרן וכמאלתר מזהיר אלא גם כמלחין. מבקרי המוסיקה של הזמן ההוא העריכו את שניהם במידה שווה. להם בוודאי לא היה מושג כי שְקֵעו של המהפכן פרועהשיער יותיר את שם מתחרהו בצל. יש לומר כי לא רק מתחרים היו הוּמל ובטהובן, אלא גם חברים. הם נפגשו אצל אותם מורים וניגנו לפני אותם קהלים, הושפעו זה מזה והעריכו זה את זה. לפני מותו ביקש בטהובן מהוּמל כי בטקס האשכבה יאלתר משהו לזכרו, וכך היה. בין באי הטקס ישב מעריץ גדול של הוּמל, הווינאי בן השלושים פרנץ שוּברט. אילולא מת שוּברט שנה אחר כך,

היה מספיק לרשום בראש שלוש הסונטות האחרונות שלו הקדשה להוּמל, כפי שעמד לעשות. לימים גם שופן ראה בהוּמל יוצר שווה-מעמד למוצרט ולבטהובן.

כמלחין חצה הוּמל, כבטהובן, את הסף החמקמק בין העידן ה"קלאסי" ל"רומנטי". הוא פרסם אופרות, קנטטות, מיסות, מוסיקה קאמרית ויצירות לפסנתר, ובהן סונטות וקונצ'רטי. לא סימפוניות. "בזה" טען, "אין להתחרות בטהובן". כלכלית עשה חיל. הוא ידע יפה להיות מתוגמל על יצירותיו. והיום, ככל שעוקבים אחר תשבחות בני זמנו ליצירתו, כך גדלה התהייה על כך שנשכח. אולי היה לו חסרון הסימפוניות לרועץ? את התמיהה יש להפנות אל שר ההיסטוריה, וזה, כידוע, שותק.

חצוצרנים אינם זקוקים לתזכורת מיהו הוּמל. הקונצ'רטו שלו לחצוצרה הוא להם לחם חוק, ממש כקונצ'רטו לחצוצרה של היידן. את שני הקונצ'רטי מרבים להזכיר בנשימה אחת, כי הולחנו למען אותו אדם.

אנטון וַיִּדְיִנְגֶּר היה חצוצרן וינאי נחשב, ובנוסף להצטיינותו כנגן, היה לו הישג טכנולוגי מרשים: הוא הפקיע את החצוצרה מגדר "טבעייתה" הבארוקית ומחביונה בתזמורת, והפְּכָה לכלי סולני, המסוגל לנגן את הסולם הכרומטי כולו, דבר שבחצוצרה הטבעית לא היה אפשרי. וַיִּדְיִנְגֶּר פיתח חצוצרת נקבים מכוסי לחצנים (כלחצניו של חליל הצד), וזו שימשה חצוצרנים במשך כמה שנים, עד שהומרה בחצוצרת השסתומים שאנו מכירים היום.

היידן, ידיד טוב של וַיִּדְיִנְגֶּר, התפעם מן הכלי המשוכלל, ונענה ברצון להפצרות חברו להלחין למענו קונצ'רטו. ב-1796 הקדיש לו את הקונצ'רטו לחצוצרה ולתזמורת במי במול מז'ור - שהיה להצלחה מיידית. כעבור שבע שנים, כשאנאֶלֶץ היידן הנחלש לפנות את מקומו כקפּלמייסטר הרוזן אסטרהאזי למלחין הצעיר יאן הוּמל, ביקש וַיִּדְיִנְגֶּר גם ממנו קונצ'רטו לחצוצרה. הבכורה הייתה ב-1 בינואר 1804, וכמו הקונצ'רטו של היידן, זכה גם הוא להצלחה מיידית, וכאמור - גם היום הוא פופולארי.

הפרק הראשון הוא בצורת הסונטה: התזמורת מציגה באריכות שני נושאים, ובבוא תור החצוצרה, היא מראָה כי כל מה שהתזמורת יכולה לנגן, גם היא יכולה.

בפרק השני, הלירי, מתנוצצת מחווה קטנה למורה המפרג, מוצרט המנוח: ציטוט מתחילת פרק ב' של הקונצ'רטו שלו לפסנתר מס' 21*. המשך הפרק רגשני מתחילתו, והוא מציג יפה את היכולות הכרומטיות של חצוצרת הלחצנים.

הפרק השלישי, רונדו עליז, הוא מפגן ווירטואוזיות ממש. אחרי שאתגר הכרומטיות נכבש, החצוצרן מראה גם כמה יפה הוא מתגבר על אתגר נגינת הֶסְטְקֶטוּ, הנשמעת כאן כמעט כיודל אוסטרי.

*המכונה "אלווירה מדיגן".

Cantata

Avner Biron conductor

Evmorfia Metaxaki soprano (Greece)

Rheinhold Friedrich trumpet (Germany)

Matan Dagan violin

Michael Melzer recorders

• **Johann Sebastian Bach** (1685-1750)

Brandenburg Concerto No. 2
in F major BWV 1047

• **Johann Sebastian Bach**

Violin concerto No. 2 in E Major BWV 1042

• **Johann Sebastian Bach**

Cantata "Jauchzet Gott in allen Landen!"
BWV 51

Intermission

• **Georg Friedrich Handel** (1685-1759)

Gloria in Excelsis Deo
for soprano, strings and continuo

• **Johann Nepomuk Hummel** (1778-1837)

Trumpet concerto in E Major

Jerusalem / Jerusalem Theater

Tuesday, January 9 2018 at 20:00

Savion / Cultural Center

Wednesday, January 10 2018 at 20:30

Tel Aviv / Tel Aviv Museum of Art

Friday, January 12 2018 at 13:00

Saturday, January 13 2018 at 20:00

Sunday, January 14 2018 at 20:00

The Israel Camerata Jerusalem

Music Director and Founder: **Avner Biron**

The musicians

*principal player **assistant principal

1st Violin

Matan Dagan*
Natasha Sher*
Carmela Leiman**
Denice Djerassi
Yuki Ishizaka
Sophia Kirsanova
Roman Yusupov

2nd Violin

Hadas Fabrikant*
Eduard Reznik*
Arnold Kobiliansky
Michael Kontsevich
Keren Shoshani
Omri Tzach

Viola

Michael Plaskov*
Doron Alperin
Boris Rimmer
Eduard Shubaev

Cello

Marina Katz*
Zvi Orleansky*
Alexander Sinelnikov**
Esther Valladares

Bass

Dmitri Rozenzweig*

Flute

Esti Rofé*

Oboe

Muki Zohar*
Ori Meiraz

Bassoon

Mauricio Paez*
Kristijonas Grigas

French Horn

Alon Reuven*
Ruth Varon

Timpani

Karen Phenpimon-Zehavi*

Guest Musicians: Mor Levin, Shelly Danzer, clarinet; Yizhar Karshon, continuo

Board of Directors and Members of Association

*Member of the board

Roni Zehavi*, Chairman	Prof. Shlomo Biderman	Prof. Menachem Fisch	Prof. Uri Karshon	Baruch Shalev
Jacob Aizner*	Dr. Yoram Blachar*	Orly Froman*	Raanan Kop, CPA*	Dr. Lea Shamir-Shinan
Prof. Ruth Arnon*	Prof. Shmuel Cabilly	Prof. Benny Geiger*	Nissim Levy	Yehuda Zisapel
Avner Azulay*	Ruth Cheshin*	Efrat Weiman Gershony*	Moshe Michles*	Gershon Zohar
Talma Barabash-Knoller, CPA	Ilan de Vries*	Yair Green, Adv.*	Prof. Dafna Schwartz*	
Prof. Avi Ben Basat	Robert Drake	Prof. Moshe Hadani*	Dov Shafir	

Administration

General Manager: Amiram Shealtiel	Sales Manager: Dagan Feder	Stage Manager: Valery Aksyonov
Administrative Manager: Michael Kontsevich	Sales: Miriam Green	Legal Advisor: Adv. Ami Folman
Producer: Anat Richter	Librarian: Guy Armon	Accountant: Sarit Yitshaki

Office: 13 HaHagana St. (HaGiv'a HaTsarfatit) Jerusalem | Tel: +972-2-5020503 Fax: +972-2-5020504

Internet: www.jcamerata.com | Email: info@jcamerata.com

The Orchestra is supported by: The Ministry of Culture and Sport | The Municipality of Jerusalem
and by the generous support of various donors.

34
2017
2018

cantata

Cantata

THE ISRAEL CAMERATA JERUSALEM
MUSIC DIRECTOR: AVNER BIRON